

TEKST: HELEEN BAETSLE – FOTO'S: SAMENLEVINGSOPBOUW GENT

LEIEKAAI 117

EXIT SAMENLEVINGSOPBOUW, HALLO BUURTWERK!

SAMENLEVINGSOPBOUW GENT WAS DE VOORBIJE JAREN EEN VASTE WAARDE IN DE LEIEKAAI IN DE GENTSE WIJK BRUGSE POORT. Vanaf januari 2019 is het tijd om de fakkel door te geven aan het Buurtwerk. FRANK sprak met buurtwerker Thierry Robesyn en Annamarie Rizzello van Samenlevingsopbouw over de plannen in de wijk.

Donderdagmiddag, 13 uur. In het appartement van Samenlevingsopbouw in Leiekaai 117, is het etenstijd voor Annamarie, haar collega Wannes en vrijwilligster Sonia. Krokotjes met biefstuk, à la Annamarie. Een aantal oudere dames zitten al aan de koffie of thee en kletsen de ontmoetingsruimte vol. Een van de dames was ook aanwezig op het verkiezingsdebat 'Ieders stem telt!' van Samenlevingsopbouw in Vooruit Gent. Ze heeft grote moeite om zich te verplaatsen, maar haar stevige wandelstok, de rode bus van Samenlevingsopbouw en de vele aanmoedigingen van Annamarie brachten haar tot het evenement. Sinds jaar en dag motiveert de organisatie onder andere minder mobiele buurtbewoners om deel te nemen aan de vele initiatieven. Via boodschappendiensten, kookmomenten en een simpele babbel, wil Samenlevingsopbouw samen met de vrijwilligers en bewoners het leven in de woonblokken aangenamer maken. Vrijwilligster Sonia uit Mauritius, is zeer tevreden over de samenwerking. "Ik voel me niet verplicht om elke week te komen en elke keer dat ik hier ben, voel ik me erg welkom", zegt Sonia. Toen ze in 2017 afstudeerde als kinderverzorgster en werkzoekende was, stelde Annamarie haar voor om als vrijwilliger te starten in de ontmoetingsruimte. "Ik wilde vooral de taal blijven praten, tussen de

mensen zitten en de bewoners leren kennen." Intussen heeft Sonia een contract op zak en werkt ze als kinderverzorgster. Na twintig jaar aanwezigheid in de Leiekaai, geeft Samenlevingsopbouw de fakkel door. "Het is tijd om te vertrekken", zegt Annamarie. "We starten projecten op waar er het meest nood is."

Eens de krokotjes naar binnen gewerkt zijn, nemen we voorlopig afscheid van iedereen in nummer 117 en trekken we te voet naar het hart van de Brugse Poort, waar het buurtcentrum zich sinds jaar en dag bevindt.

KENNISMAKING EN WERFTERRAS

Buurtwerk ligt op vijf minuutjes stappen van de blokken en zal het werk in de Leiekaai op zich nemen. We hebben een afspraak met gedreven medewerker Thierry Robesyn en nemen plaats aan de roze picknickbank in de tuin van het centrum. In de uitzonderlijk warme oktoberzon praten we over de toekomst van de Leiekaai. "Momenteel gaan we rond in de blokken", zegt Thierry. "We willen de mensen eerst leren kennen. Wie leeft er? Wat mogen we van elkaar verwachten? We zitten nu aan de vierde blok en zullen daarna vrij rondlopen op andere momenten."

"We zouden graag een soort 'werfterras' aanleggen, waar mensen 'en passant' gaan zitten, naar de werken kijken en een babbeltje slaan."

Binnenkort wordt het omringende terrein rond de blokken heraangelegd. "We zouden graag een soort 'werfterras' aanleggen, in overleg met de aannemers. Bewoners kunnen daar dan 'en passant' gaan zitten, kijken naar de werken en een babbeltje slaan."

Het is momenteel nog niet duidelijk wat er met appartement 117 zal gebeuren. "Mocht blijken dat er mensen graag puzzelen of schaken of naaien, dan kunnen we die ruimte daar bijvoorbeeld voor gebruiken. Als vrije ruimte voor bewoners. We merken wel dat het grootste deel van de bewoners overdag werkt, waardoor het misschien minder zin heeft om daar overdag veel aanwezig te zijn. De bejaarde bewoners proberen we bijvoorbeeld graag mee te krijgen naar bestaande initiatieven in de wijk zoals *Open Plaats*, *de Kringwinkel* of het ontmoetingsmoment van *Lokaal dienstencentrum Hof Ten Hove*."

TEKST: WANNES DEGELIN

SAMENWERKING TUSSEN DE ORGANISATIES

“Naast de stadsdiensten, zijn er heel wat organisaties in deze wijk. We worden soms verweten dat we met te veel zouden zijn, in deze tijden van besparingen. Maar er wonen hier bijna 12 000 mensen en 25% van de woningen zijn sociale woningen”, zegt Thierry. Hij benadrukt het belang van samenwerking

“Het is belangrijk om over de organisaties heen samen te werken”

tussen de vele initiatieven. “Er is een breed middenveld hier in de Brugse Poort en we moeten daar gebruik van maken. Wij bereiken bepaalde groepen niet die andere organisaties wel bereiken en omgekeerd.”

Via samenwerking met andere bestaande organisaties in de wijk zoals De Koer, Open Plaats, Trafiek en Voem, wil Thierry bruggen bouwen tussen de verschillende groepen bewoners in de wijk. “In de wijk leven er grof gezegd drie verschillende groepen samen, die elk een ander idee hebben over het beleid of hoe bepaalde problemen aan te pakken. Kort samengevat: Belgische bakfietsers, Marokkaanse en Turkse Gentenaars. Maar die hebben allen overkoepelende, gemeenschappelijke bezorgdheden”, legt Thierry uit. “Hun kinderen moeten veilig op straat kunnen lopen en in een park kunnen spelen. Niemand wil dat er gevlamd wordt in zijn straat. Maar de een vindt dat de stad daarin zou moeten optreden via boetes, terwijl de ander ervoor wil zorgen dat er een fietspad komt en bloembakken, waardoor snel rijden onmogelijk wordt. Het is een andere manier van kijken, maar er is een gemeenschappelijke bezorgdheid. Vandaar dat het belangrijk is om over de organisaties heen samen te werken.”

VRIJWILLIGERSBEURS

In de wijk is er volgens Thierry ook veel potentieel van mensen die graag een handje zouden helpen, naast de vele vrijwilligers die zich al engageren. “Momenteel vissen alle organisaties in de wijk in dezelfde vijver. Het idee leeft om een soort vrijwilligersbeurs op wijkniveau te organiseren, waarbij alle organisaties vertegenwoordigd zijn. Dat bestaat al van de stad uit, maar het nadeel is dat de vijver de visjes niet kent en omgekeerd. Er zijn volgens mij nog heel wat mensen in de wijk die vrijwilligerswerk zouden willen doen, maar die niet goed weten wat. Die moeten we op de een of andere manier zien samen te krijgen met de organisaties. Of een beurs daarvoor ideaal is, dat weet ik niet. Maar een aantal organisaties zijn alvast voorstander.”

We stappen samen terug richting de blokken en passeren de bruisende straat waar onder andere eetcafé Woest zich bevindt. De buurt leeft. Dat dankzij de vele bewoners, vrijwilligers, handelszaken en de talrijke organisaties. Annamarie nodigt ons met veel enthousiasme uit voor het slotfeest dat Samenlevingsopbouw in december organiseert. Tot binnenkort, Leiekaai 117. ■

Terugblik op Leiekaai 117

– impressies vanuit een gesprek met Sonia, Alain, Yvonne, Rosette en Cecilia

SAMENLEVINGSOPBOUW WAS ACTIEF IN DE LEIEKAAI SINDS 1998. DIT JAAR (2018) ZAL ONS LAATSTE WERKINGSJAAR IN DE LEIEKAAI ZIJN. We zullen de bewoners hier erg hard missen. Vanwege alle collega's die hier ooit werkten: een dikke merci aan alle Leiekaaiers voor het vertrouwen, de samenwerking, de vele mooie momenten, de gezamenlijke strijd...

Leiekaai 17 oktober 2018. Het is tegen sluitingstijd. Maar er zitten hier nog enkele vaste waarden in de ontmoetingsruimte. Ze blikken terug op een schone tijd. Een tijd waarin de ontmoetingsruimte propvol zat maar ook naar pijnlijke momenten die er jammer genoeg ook waren... We noteerden enkele van hun beschouwingen...

“Vroeger kwam hier echt veel volk. Er werd hier vaak hard gelachen. Maar in de periode dat de ontmoetingsruimte enkel door vrijwilligers werd gerund was hier ook veel gekibbel. Er was hier al eens ruzie. Wij waren zo blij dat Annamarie terug de ontmoetingsruimte kwam openhouden.”

“Ik ben naar de ontmoetingsruimte beginnen komen door Milo en Wannas. Zij zijn me echt uit mijn appartement komen sleuren. Dat heeft me veel deugd gedaan.”

“Ik hielp soms ook op grote activiteiten als vrijwilliger. Ik herinner me een barbecue. Het duurde tot na middernacht. We vergaten zelfs te eten, zo plezant was het hier. Als vrijwilliger waren we 's morgens al begonnen. Wat een dagen!”

“Zonder ulder (Samenlevingsopbouw) was het hier soms erg moeilijk. Er kwamen hier veel verschillende karakters... Op bepaald moment had ik er mijn buik van vol en besliste ik om niet meer te komen. Maar Annamarie kwam me terug opzoeken en uitnodigen. Ze trok weer alles recht. De sfeer was terug goed en kijk nu, nu zit ik hier ☺.”

“Er waren hier zoveel 'schuune' momenten. Er werd hier gekookt, er was elke maand ontbijt, de barbecues, de feestjes, zelfs een eigen filmfestival... En als Hubert, de conciërge (94 jaar en nog steeds actief als conciërge) binnenkwam, was het altijd feest. Hij zong liedjes van vroeger, wist steeds een sappig verhaal te vertellen en gaf elke keer een tournee!”

“Wij waren vroeger nogal racistisch hier. Maar owee als Annamarie ons hoorde! Ze sprak ons hier meteen op aan. En nu komen hier verschillende nationaliteiten over de vloer en nu beseffen we dat we allemaal maar mensen zijn. Zo zie je maar dat je soms gewoon moeite moet doen voor iemand om te zien hoe schoon iemand is.”

TEKSTEN: ANNE-LIEN JANSSENS, STÉPHANIE STAIËSSE EN LUT VAEI

FOTO'S: HELEEN BAETSLÉ, GENTS MILIEUFONT, KATOO VAEI, NOOR VAN WEVERBERG, JEAN MARIE VERSIJP

16 JUNI: SUIKERFEEST

350 mensen genoten van het Suikerfeest dat Samenlevingsopbouw samen met Ontmoeten en Verbinden organiseerde op 16 juni aan de Leiekaai. We zetten in het bijzonder Annamarie Rizzello in de kijker, voor haar jarenlange inzet in de Leiekaai die eind dit jaar stopt.

Annamarie, zonder jou was de werking op de Leiekaai onmogelijk! Bewoners, vrijwilligers, collega's en bestuur danken jou van harte!

